

పల్లెగూడెం కాడ

రోజుటాలె సీతాయ్ ఎంకాయ్ పుల్లలేతుకోను, సేలన్నీ దాడ్తా, దిబ్బలంటా ఎక్కుతా, కుంటలంటా దిగుతా, ఆడ్తా, పదాలు పాడ్తా, గొడ్డమంద కెనక మాతె కిట్టకాలవకట్టకు సేరుకుండారు.

“యాయాల అచ్చరగాయ లాడద్దండే, సీతాయ్? బాగుంతదే?”

“ఆడ్తాం గానీ...ఎంకాయ్, నూతో ఓరాస్సెం సెప్పాలే?”

“ఏందే బుల్లే, సెప్పే, సెప్పే!”

“వోర్తో సెప్పనని పెమానం సెయ్?”

“సేశాగా, సెప్పే, సెప్పే!”

“ఏందోనే...మరే...”

“ఓసెమ్మ పానీలేయే, నీకే మా వుండిలే పాయే...”

“గబ్బు లేపవు గందా?”

“లేపనన్నాగా, సెప్పే?”

“...నా పెల్లండే.”

“పెల్లీ-”

“ఆఁ, పెల్లండే!”

“అమ్మో, ఎట్టా!”

“ఎట్టాగేందే!”

“ఎట్టాగేందీ? నూ పెల్లవుతావనుకో! నీ మొగుడోడు నిన్నేడకన్నా లేపేసుకుపోతాడే!”

“ఆఁ!”

“ఆఁ, ఎట్టా! నన్ను కూడా తీసుకుపోయే?”

“ఊఁ మా అయ్య తిట్టడూ?”

“ఎందుకు తిడ్తాడమ్మా?”

“.....”

“సీతాయ్, సీతాయ్?”

“నీకు మతుకు పెళ్ళి కాదంటే?”

“ఏందీ...?”

“ఏం నంగనాసివే?”

“నే పెళ్లాణ్ణుగా, నీకు మల్లెనుకుండావా?”

“మీ అయ్య సావ దన్నడూ?”

“మా అయ్య మంచోడుగా, మీ అయ్యకుమల్లె...”

“అఁ ముద్దెత్తుకుంతాడు...మరి పెళ్లాడ కేం సేత్తావే?”

“ఏం సేత్తే నీకేం? యిట్టనే వుంతా, అసలు పెల్లెండుకమ్మా? నీకేం పెళ్లాడావ్ ఏమన్నా సేత్తావ్, ఆడు కాత్తా లేపేసుకపోతే-”

“అసలయిందంటా? అయ్యా అవ్వా మడనప ద్దంటే, ఎనకమాలుండి యిన్నానే!”

“ఏందీ? ఎట్టెట్టా!”

“పెల్లె సేత్తె బాగుంతదనీ ఎటకారం సేత్తంది ముసల్లి...”

“పానం తీశావుగందే. మరుసనాడే అవుద్దన్నట్టు అడలగొట్టి సంపాపా?”

“నాకు మతుకు తెలుసెట్టా—”

“సాల్తే పెల్లికూతరా, యీపాలికి, నీమీన గొద్దెక్కిచ్చేసేదాన్నే యీయాల కల్లా! యిం కీత యీదేయాలా, పుల్లలేరేయాలా, బుల్లిపి గంద, సాల్తే సప్పునా”.

ఆటలే ఆడారా, సిన్ని సిరతలూ పాటలే పాడారా సోద్దెమంటానూ, యీతలే యీదారా యింత యింతగనూ, నాత్తెమంటా ఆడారా సిలిపి పిల్లోడా అంట!

సప్పుసప్పున పుల్లాగిల్లా కట్టేసుక, సిన్ని వైటలెగరాడ్తా సిందులేత్తా, గొడ్డెనకమాలె ఆత్తా, పదాలు పాడ్తా, సందకాడయ్యే తలికి ఎప్పుటాలె ఒయ్యూర మంటా పల్లిగూడెం సేరేసుకుండారు ఎంకాయ్ సీతాయ్...

“...అవ్వోయ్, అయ్యుచ్చాడంతే?”

“యాడికెల్లా డేందో, యీయాలాకా యీడే కూకుండాడు.”

పుల్లా పుడకా పొయికాడ సక్కంగ కువ్వేసి, జుత్తు యిదలేసుకా, గాబుకావ కుండలోని నీలతో ఒల్లంతా ఆడిడ సక్కగా కడిగేసుకా-

“అవ్వా, యీయ్యల బూలో కేందే?”

కూతురు లచ్చి పోయాక, తన కింకోరూ లేకపోతాన, సీతాయిని గారాబాన పెంచింది ఆది. పిడకా బొడకా అమ్మి, సీతాయి పెల్లిగ్గాను కాత్తో కూత్తో యెన కేసింది. ఈరాయికి మటుకూ అత్తంటే మా అభిమానం. పెద్దమండ యింత బూవొండి పెడ్తా యిల్లు కనిపెట్టుకుంటది, తను సాటుసాట్టు ఏం సేసుకన్నా.

కూతురంటే పానాన, ఆసాముల పన్నకుపోతా, నాలుగు డబ్బులు తెల్తా, అంద రాలె కూడా పోయేవోడు యీరాయి.

తనకేమాల ఏమొచ్చిపడుద్దో, సీతాయి పెళ్లిసూసి సత్తానంటా మొండి కెత్తి కూకుంది ముసల్లి. పదమూడేల సీతాయికి పెళ్లెందందామా, పానీ, యిది మంచి, యిది సెబ్ర, అని సెబదానూ, ఆకూతే వోడెసాలన్నా పడుద్దేమో? చరే నంటా, మంచి పిల్లకాయ దొరుకుతాడేమోని, సూతుండాడు...

“కుండలో నీలుపోయే తల్లా, సీకటయి పోతల్లా?”

“ఏందమ్మా పద్దాకా తిప్పి సంపుతానూ, బూలోకి ఏందమ్మా, అంటే-”

“తెలగడ్డలేసి రొయ్ పప్పు...అయ్యో సంబరమా ! మొదలు నీలు తేవంటే?”

“ఊ” అని మూతి తిప్పుతా గబగబ కుండ సంక నేసుక అగెత్తుద్ది సీతాయ్... “కుంట కాడికి నీలకొత్తావంటే ఎంకాయ్”.

“వత్తున్నా వుండేయ్...”

“యీయాల సందమామ ఎంత బాగుండాడే...”

“సల్లసల్లగా రారా సక్కనయ్యా” (సీతాయ్ పాడుద్ది) “సందమామా, సందమామా నూ, దామంటె వత్తావ సందమామా?”

(ఎంకాయ్ అందుకుంటది) “అటలంట ఆడుకుంటె సూతానె నవ్వుతానే”

“సందమామా, సందమామా నూ అల్లిబిల్లి ఆడ్డాం వత్తావ సందమామా?”

“రామంటె ఈలవుద్దా, సెట్టుకింద ముసలవ్వ కొట్టుద్దీ, తిట్టుద్దీ”

సీతాయ్ పాట “సందమామా, సందమామా నూ రాకుంటె ఎన్నముద్ద పెట్టనోరి సందమామా?”

“ఎన్నముద్ద తినే యేల నీతోటె కూకుంటా, నీకాడ బూ తింటా”

“సందమామా, సందమామా నూ పద్దాకుంటె సాలు సందమామా”

“బ్రదమమ్మ కాల జారుద్దీ ! కుంటకీయాలే నీలుబెట్టారూ”

“నాటొచ్చాక మావ్వ నన్ను నాటుకు తీసి కెల్తాందిగా”

“అబ్బా నేమతుకు రానెట్టా మా అయ్ నడిగీ?”

“నూ రాందీ, పోను వనసు పోద్దంటే?”

“బలే కుళాలగుంటదే, ఏం? ఆల్లందర్నీ ఎనకమాలపెత్తి ఆ వజాన సేనంతా నాటెయ్యం? హుఁ హుఁ.”

“ఆ లెక్క లేకుండా, ఆ మా త్తరం సేయ్ లేంగా?”

“సీతాయ్, సీతాయ్ ఇయాల మనిద్దరం ఓకాడ బూతిందామె”

“ఓకాడే పండేసుకునీ, ఎన్నెట్టో కతలు సెప్పుకుందాంగా!...”

* * *

“తెలగా తెల్లారిపోంది, ఇదేందమ్మా యికా లెగవరూ! చీతాయ్ ఎంకాయ్ లెగవండి లెగవండి, ఇదేందమ్మా! రేత్తి...తా సంపుకుతిన్నారూ? లెగే చీతాయ్! శాకీరి సేసుకోక్కర్లా?...”

“ఎందమ్మా...కూ సేపుండు...”

“ఓసి నీ యిల్లు నేలగట్టా, అయ్యూరి కెల్లాళ్ళే!”

“ఆ...అయ్య రేత్తిరే యాలకూ రాలేదు గమ్మా!”

“సెబతా, లే, పనంతా ఆవజానుందీ!...”

“ఎంకాయ్, ఎంకా — లేశావంతే! ఈయాల దబ్బదబున పంచేసుక, సల్లి బూ తిని పుల్లెరుకోను కిట్టకాలవకు పోవొద్దా?”

“రేత్తిరి సెడ్డ-బాగుందే...పోతున్నా వుండే...కేకేత్తావుగా...”

“అయ్యేడికల్లాడమ్మా, కొత్తపయిటా కొత్త రెయికా తెత్తానీ?”

“నిసిరేత్తిరనంగా వొచ్చే, పెదపాలెంకాడ ఓ పిల్లోడున్నాడు, నూసొత్తాని, పెందరకాడే లెగిసిపోయే” —

“పాపం తెత్తాని ఆసెపెత్తి?...”

“లేడంటే, పెల్లంటూ తేల్పి! మురుగులూ, దుద్దులూ, కడాలూ, ఇయన్నీ సేయించనూ?”

“నా కొద్దు పో, అసల్నే పెల్లాణ్ణా!”

“మా సిట్టమ్మే, యేం పోకడ పోతాయే, పెల్లయిన మరసనాడు మమ్మ ల్నుసలు సూత్తా!”

“ఊ...మరి ఎంకాయ్ నాతో కూడా రావద్దమ్మా?”

“ఛీ! తప్పు కాదంటే, అదిమటుకు కూకుంఠదెత్తా! వాల్లయ్య దానికి మటుకు పెల్లి సెయ్డూ? మాసక్కా సాగుద్ది పెల్లంతూ కావాల గాని...సొల్లే వగలు, సల్లి బూ తిందువురా.”

“ఊ(.....)”

“కొక్కరిద్దువులే. మొగుడయ్యైతే...”

* * *

“ఎంకాయ్, నే పోతుండా?...”

“ఒచ్చొచ్చే!...”

“సూశామ్మా, గొడ్లపిల్లోళ్ళు పోతుండా రప్పుడే!”

“పానీలే ఎనకమాలె పదాలు పాడుకుంటా పోదాం.”

పాట సీతాయ్ “స్మితమంటావు, సెలరేగి సిందేసె సిన్నికిప్పుడూ”

పాట ఎంకాయ్ “ఓయమ్మ యశోదమ్మ యినవమ్మ యింతింతలా”

పాట సీతాయ్ “ఎన్నముద్దాలన్ని యిరివిగా తింటుంటె, సెప్పవత్తా
వుంటె సెంప పగలా గొట్టి సక్క బోయేనూ ”

“ఇంతింత లేంది యిను యశోదమ్మ సెంప పగలాగొట్టె సిలిపి కుప్పుడూ!”

“పాలకంటా బోయి కోడ లొత్తావుంటె సెయి బట్టుక సరసమాడేనూ !”

“ఇనవమ్మ యశోదమ్మ ఎట్టా బతికెట్టటు సొరవసేసుక సంపుతావుంటే!”

“ఎకిలి పనులాంట సెయిబట్టుకోబోతే పేడముద్దా తీసుక సిందకొట్టాడమ్మ”

“ఇనవమ్మ యినవమ్మ యశోదమ్మ సంపుతాడంట సెప్పకుండేదెట్ట?...”

“దొడ్దొడ్దొడ్దొ—గట్టక సేరాం!...”

“ఓలెమ్మ ఏం లగెతుందే, కాలవా.”

“ఈతలేద్దాం?”

“బొమ్మరిల్లు కట్టదూ?”

“చెల్ !...”

“నూ పెల్లికూతురువంట! నే పెల్లికొడుకునంట! ఇల్లు కడదామంట!”

“మరే...నే పెల్లడబోతున్నాగా! మా ఆయ్య...ఎల్లాడుగా?”

“పానీలేయే, నాసంగతోరిక్కా-వాలా?...”

“హి హి హి ! ఒకమ్మాయి ఆలిగింది, పానీలేమ్మా, తమా సె కంటేనూ!
వొప్పుడూ మనిద్దరం ఒకటిగా.”

“సత్తెప్పెమానం సెయ్?”

“పెమానం!”

“నూ సీతాయ్!”

“తానాలాడదాం?”

“ఓ—ఓరటా లెగుతున్నయ్యే, ఒడ్డుకాణ్ణే వుందాం”

“ఎవరు లేర్లే...దిగు దిగు...”

వూయ్-వూయ్-వూ —”

“ఓ ఓ ఓ...”

“అబ్బ తోసుద్దేం?”

ఎరగున్నై కొత్తనీలు...తవ్ తవ్—”

“కెరటా లెగుత్తున్నయ్యే—”

“అమ్మో పామే! పామే! నాయనో—ఆడే, ఆడే, యాడే!—”

“యాడే - అయ్యో - ఓమ్మో - సీతాయ్, సీతా - యాడికే - తోపలికి పోతుండావ్ !—”

“ఎంకాయ్—పోతుండా—”

“ఒత్తుండా—సీతాయ్—వుండే—”

*

*

*

కెరటాలెగిరెగిరి పడ్డయ్! తోసేసుకుపోనై బొమ్మరిల్లుతో కూడా.

“కాలవగట్టేందో కరిగిపోతేను, గొడ్డకా డోరత గొల్లుపన్నారు—గూడె మంతాకూడ గబ్బుపన్నాది—”

★